

Un repte per aconseguir

Joan Serra i Escrivà / CEP MANACOR
Pere A. Mulet i Homs / CEP INCA
ASSESSORS ATENCIÓ A LA DIVERSITAT

A mesura que passa el temps, resulta més que evident que tota la diversitat real de l'alumnat dels nostres centres i tot el que comporta, ens continua provocant moltes dificultats.

Queda clar que tota institució educativa té el compromís de crear un clima segur i acollidor que faciliti el desenvolupament de l'ensenyament-aprenentatge. A més bé, hem de ser partidaris d'aquesta diversitat i del que comporta, per arribar a aprofitar-la i poder ser més rics i globals com a persones i com a docents; i deixant de banda les opinions vers les dificultats de la mateixa en relació al desenvolupament de la pròpia tasca. Hem de tenir noves mires al futur. Per tant, aquesta realitat actual -molts alumnes i diversos- ens obliga a evitar fugides, sempre fàcils, i a reinterpretar l'educació que fins ara estem oferint, en aspectes com metodologia, currículum, funcionament i model de centre, iniciatives, motivacions, ... i adequar-ho, simplement, al que tenim; fins i tot, les respostes.

Fins ara, l'educació rebuda i impartida al llarg de la història no contemplava la diversitat -que ja existia aleshores- ja que la societat la feia poc evident. Però ara, amb la necessitat dels canvis, la cosa se'ns complica; quan realment, treballar des de la diversitat comporta tenir respecte i crear situacions d'aprenentatge en les quals tothom hi quedi inclòs; on a més, els diferents grups puguin treballar conjunta-

ment sense tenir en compte el seu nivell.

És molt necessari tenir temps d'aturar-nos i de pensar; i d'intentar el procés d'aprendre a aprendre de les diferències. Però per desgràcia, el col·lectiu docent sol ser reaci a certs canvis; i més que res per por. Por a no saber dominar la situació, por a l'experimentació, por a les modificacions d'actituds personals, por a

la implicació; por a no saber què fer realment.

I aquests canvis necessaris han de ser mínimament "segurs" i s'han d'anar fent a poc a poc però continuadament, per poder tenir consciència dels mateixos i trobar solucions als diferents problemes sorgits. S'ha de tenir en ment que treballem amb infants i adolescents, amb unes característiques i unes necessitats i on la

FdP-XV-RESSACA EN UNA PLATJA (LLUIS MAICAS)

via de progrés s'ha de basar en el potencial del creixement humà de cada persona.

A més, les expectatives del professorat influeixen moltíssim. De fet, continuem detectant més el fracàs que no pas l'èxit, quan realment, el currículum ocult de cada centre té un pes determinant en l'existència d'un clima de convivència, amb la necessària complicitat en les relacions interpersonals.

Després de moltes formacions i informacions, encara continuem sense trobar unes actuacions diverses que ens aportin unes respostes adients a la mateixa diversitat que tenim. Tal vegada per no considerar les diferents realitats i les diferents perspectives del professorat. Tal vegada per no tenir unes respostes positives immediates.

Segurament que es fan coses, però no tenim uns resultats adients, sols contestacions inadequades a les situacions reals presentades; per tota una sèrie de motius.

Realment, els coneixements adquirits s'han de poder emprar en diferents circumstàncies i moments de la vida i, alhora, han d'incorporar-se al propi bagatge experiencial. Per això, necessitem fer una acollida en dos punts bàsics, el pla afectiu i el pla curricular. I per aquest ordre. Això implica la necessitat urgent de claustres que intenten reunir i respectar les seves idees diferents per determinar la manera més adient d'actuar; i on els membres del grup estiguin oberts a les perspectives i supòsits de la resta.

Per atendre la diversitat de les nostres aules, segurament cal modificar tot un seguit de coses: la metodologia emprada, les maneres de pensar, sortir de les situacions de comoditat; i sobretot, experimentar. Però també n'hi calen d'altres. Com

SIRENA AMB BOTOONS DE LA BADIA D'ALCÚDIA (LLUIS MAICAS)

una convivència i reconeixement per part de l'equip directiu del centre, a un reconeixement generalitzat del claustre, a un suport incondicional per part del servei d'inspecció, a la inestimable col·laboració de les famílies tant per a l'educació dels seus fills com per a l'adquisició de valors i normes dels mateixos. Tots som diversos, malgrat ens costi reconèixer-ho i acceptar-ho.

Entre altres, podríem partir dels equips docents i potenciar les tutories com a elements claus per atendre les necessitats de tot l'alumnat respectant-les. I amb una avaluació continuada, deixarem de banda tot allò poc útil, i donarem continuïtat a tot el que sigui més eficaç.

Mentre els docents no tinguem consciència d'aquesta diversitat, no avançarem. Quan la cosa és bastant senzilla: partir dels recursos existents i aprofitar-los al màxim, alhora de ser més respectuosos i creients amb la nostra tasca i els seus resultats i treballar en col·laboració i cooperació, considerant-se tothom per igual i valorant més el treball del propi alumnat, sense oblidar de presentar la utilitat del tema i el profit a treure, i donant més importància als procediments i actituds envers els conceptes.

Com exemple, els diferents mètodes d'aprenentatge cooperatiu reconeixen i parteixen de les diferències existents entre l'alumnat: la diversitat és un recurs pedagògic, no pas un problema; i on l'escola és una institució que ensenya, però que també està en un procés de recerca permanent. En definitiva, poder donar una resposta adient al nostre alumnat, a les seves necessitats i a la seva diversitat; sense oblidar que tot això en conjunt, ens farà créixer més com a docents i com a persones.

Realment tenim la clau del futur a les nostres mans. I de la mateixa manera que un escultor coneix les tècniques i estris necessaris i posa una part personal i emocional per crear, nosaltres també, gaudint del que fem i sense cap tipus d'obligació. Busquem fórmules i experimentem, fem els canvis necessaris; però gaudint de la feina, dels alumnes i de la seva diversitat. Aquesta joventut d'avui serà la ciutadania del futur. I ens preguntem ara com ho farà, si nosaltres, tots, sense saber-ho, som diferents. •